

سوره واقعه

شماره: ۵۶

جزء: ۲۷

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۴۶

تعداد آیه: ۹۶

ahlolbait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

هنگامی که واقعه [بسیار عظیم قیامت] واقع شود، (۱)

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

که در واقع شدنش دروغی [در کار] نیست، (۲)

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

پست کننده [کافران] و رفعت دهنده [مؤمنان] است. (۳)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

هنگامی که زمین به شدت لرزانده شود، (۴)

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

و کوه ها درهم کوبیده و ریز ریز شوند. (۵)

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبِتًا

در نتیجه غباری پراکنده گردد، (۶)

وَ كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

و شما سه گروه شوید: (۷)

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

سعادتمندان، چه بلند مرتبه اند سعادتمندان! (۸)

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و شقاوتمندان، چه دون پایه اند شقاوتمندان! (۹)

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

و پیشی گیرندگان [به اعمال نیک] که پیشی گیرندگان [به

رحمت و آمرزش] اند، (۱۰)

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

اینان مقربان اند، (۱۱)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

در بهشت های پر نعمت اند. (۱۲)

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

گروهی بسیار از پیشینان، (۱۳)

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و اندکی از پسینان، (۱۴)

عَلَى سُرِّ مَوْضُونَةٍ

بر تخت هایی زربافت، (۱۵)

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

در حالی که روبروی یکدیگر بر آنها تکیه دارند. (۱۶)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

نوجوانانی همیشه نو جوان همواره [برای خدمت] پیرامونشان

می گردند، (۱۷)

بِأَنْوَابٍ وَأَبَارِيْقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

با قدح ها و کوزه ها و جام هایی از باده ناب و پاک، (۱۸)

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ

که از نوشیدنش نه سردرد گیرند، و نه مست و

بی‌خرد شوند، (۱۹)

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و میوه ها از هر نوعی که اختیار کنند، (۲۰)

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و گوشت پرنده از هر گونه ای که بخواهند، (۲۱)

وَحُورٌ عَيْنٌ

و حوریانی چشم درشت، (۲۲)

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

هم چون مروارید پنهان شده در صدف؛ (۲۳)

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پاداشی است در برابر اعمالی که همواره

انجام می دادند. (۲۴)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيَمًا

در آنجا نه سخن بیهوده ای می شنوند، نه

کلام گناه آلودی، (۲۵)

إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا

مگر سخنی که سلام است و سلام، (۲۶)

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و سعادتمندان چه بلند مرتبه اند سعادتمندان! (۲۷)

فِي سِدْرِ مَخْضُودٍ

در سایه درخت سدر بی خارند، (۲۸)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

و درختان موزی که میوه هایش خوشه خوشه روی هم چیده

شده است، (۲۹)

وَظِلِّ مَمْدُودٍ

و سایه ای گسترده و پایدار، (۳۰)

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و آبی ریزان، (۳۱)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

و میوه ای فراوان، (۳۲)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

که پایان نپذیرد و ممنوع نشود، (۳۳)

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و همسرانی بلند مرتبه، (۳۴)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

که ما آنان را با آفرینشی ویژه آفریدیم؛ (۳۵)

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

پس آنان را همواره دوشیزه قرار داده‌ایم (۳۶)

عُرْبًا أَثْرَابًا

عشقورز به شوهران، و هم سن و سال با همسران. (۳۷)

لأَصْحَابِ الْيَمِينِ

[همه این نعمت ها] برای سعادت‌مندان [است]. [۳۸]

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

گروهی بسیار از پیشینیان، (۳۹)

وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ

و گروهی بسیار از پسینان، (۴۰)

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ
مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و شقاوتمندان، چه دون پایه اند شقاوتمندان! (۴۱)

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در میان بادی سوزان و آبی جوشان [قرار دارند،] (۴۲)

وَظِلِّ مِنْ يَحْمُومٍ

و سایه ای از دودهای بسیار غلیظ و سیاه، (۴۳)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

نه خنک است و نه آرام بخش، (۴۴)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

اینان پیش از این از نازپروردگان خود کامه

و سرکش بودند، (۴۵)

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنَّتِ الْعَظِيمِ

و همواره بر گناهان بزرگ پافشاری داشتند، (۴۶)

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

و پیوسته می گفتند: آیا هنگامی که مردیم و خاک و استخوان

شدیم، آیا به راستی برانگیخته می شویم؟! (۴۷)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوْلُونَ

و آیا پدران گذشته ما نیز برانگیخته می شوند؟! (۴۸)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو: بی تردید ہمہ پیشینان و ہمہ پسینان، (۴۹)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

برای وعده گاه روزی معین گرد آورده خواهند شد. (۵۰)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

آن گاه شما ای گمراهان انکار کننده! (۵۱)

لَاكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

قطعاً از درختی که از زقّوم است [و دارای مایعی جوشان و

بسیار بدمزه و بدبوست] خواهید خورد؛ (۵۲)

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

و شکم ها را از آن پر خواهید کرد، (۵۳)

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

و روی آن از آب جوشان خواهید نوشید، (۵۴)

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

مانند نوشیدن شترانی که به شدت تشنه‌اند؛ (۵۵)

هَذَا نُزِّلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

این است پذیرایی از آنان در روز جزا. (۵۶)

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما شما را آفریدیم، پس چرا [آفرینش دوباره خود را پس از

مرگ] باور نمی‌کنید؟ (۵۷)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا از [حالات و دگرگونی های] نطفه ای که در رحم

می ریزید آگاه هستید؟ (۵۸)

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما آن را [تا انسانی معتدل و آراسته شود] می آفرینید یا

ما آفریننده ایم؟ (۵۹)

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ماييم که مرگ را میان شما مقدر کردیم، و هیچ چیز ما را [در

جاری کردن مرگ بر شما] مغلوب نمی کند. (۶۰)

عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنَشِّئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

[آری، مرگ را مقدر کردیم] تا امثال شما را جایگزین شما کنیم و شما را

به صورتی که نمی دانید آفرینشی تازه و جدید بخشیم، (۶۱)

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و به راستی پیدایش نخستین را [که جهان فعلی است] شناختید،

پس چرا متذکر [پدید شدن جهان دیگر] نمی‌شوید؟! (۶۲)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

مرا خبر دهید آنچه را می کارید، (۶۳)

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما آن را می روینید، یا ما می روینیم؟ (۶۴)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

به یقین اگر بخواهیم، آن را ریز ریز کرده و خاشاک می کنیم
که متأسف و شگفت زده می شوید، (۶۵)

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ

[و می گوئید:] مسلماً ما خسارت زده ایم، (۶۶)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

بلکه ناکام و محرومیم (۶۷)

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

به من خبر دهید آبی که می نوشید، (۶۸)

أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

آیا شما آن را از ابر باران زافرود آورده اید یا

ما فرود آورنده ایم؟ (۶۹)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر بخواهیم آن را تلخ می گردانیم، پس چرا سپاس گزاری

نمی کنید؟ (۷۰)

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

به من خبر دهید آتشی که می افروزید، (۷۱)

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

آیا شما درختش را به وجود آورده اید یا ما به وجود

آوردنده ایم؟ (۷۲)

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَرَمَاقًا لِلْمُقْوِينَ

ما آن را وسیله تذکر و مایه استفاده برای صحرانشینان و

بیابانگردان قرار داده‌ایم. (۷۳)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی. (۷۴)

فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

پس به جایگاه ستارگان سوگند می خورم، (۷۵)

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و اگر بدانید بی تردید این سوگندی بس بزرگ است. (۷۶)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

که یقیناً این قرآن، قرآنی است ارجمند و باارزش؛ (۷۷)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

[که] در کتابی مصون از هر گونه تحریف و دگرگونی [به نام

لوح محفوظ جای دارد.] (۷۸)

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

جز پاک شدگان [از هر نوع آلودگی] به [حقایق و اسرار و

لطایف] آن دسترسی ندارند. (۷۹)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

نازل شده از سوی پروردگار جهانیان است. (۸۰)

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ

آیا شما نسبت به این گفتار سهل انگاری می کنید [و آن را

قابل اعتنا نمی دانید؟!] (۸۱)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

و فقط نصیب خود را این قرار می دهید که

آن را انکار کنید؟! (۸۲)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُومَ

پس چرا هنگامی که روح به گلوگاه می رسد، (۸۳)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شما در آن وقت نظاره گر هستید [و هیچ کاری از شما

ساخته نیست!] (۸۴)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

و ما به او از شما نزدیک تریم، ولی نمی بینید. (۸۵)

فَلَوْلَا إِن كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

[آری] پس چرا اگر شما پاداش داده نمی شوید [و به گمان خود

قیامتی در کار نیست و شما را قدرتی بزرگ و فراتر است؟] (۸۶)

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آن [روح به گلوگاه رسیده] را [به بدن محتضر] بر نمی

گردانید، اگر [در ادعای خود] راستگوئید؟ (۸۷)

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس اگر [جان به گلو رسیده] از مقربان باشد، (۸۸)

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ

[در] راحت و آسایش و بهشت پر نعمت [خواهد بود.] (۸۹)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اگر از سعادت‌مندان باشد، (۹۰)

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

[به او گفته می شود:] از سوی سعادت‌مندان بر

تو سلام باد. (۹۱)

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

و اما اگر از انکار کنندگان [حقایق و] گمراه باشد، (۹۲)

قَنْزٌ مِّنْ حَمِيمٍ

پذیرایی از او با آب جوشان است، (۹۳)

وَتَصْلِيَةً جَعِيمٍ

و وارد شدن به دوزخ است. (۹۴)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

[آنچه درباره این سه طایفه بیان شد،] بی تردید این است

همان حقّ یقینی. (۹۵)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی. (۹۶)